

Human Diary

Iwona Dorota Bigos, Elmar Hess

Dokumentacja złożona do konkursu
na kuratorski projekt wystawy w Pawilonie Polskim
na 61. Międzynarodowej Wystawie Sztuki
w Wenecji w 2026 r. (fragment)

„HUMAN DIARY”

Elmar Hess

Projekt „Human Diary” to konstatacja teraźniejszości ukazana z perspektywy dziecka obawiającego się o swoją przyszłość, w której zniszczenie środowiska zagraża egzystencji i przetrwaniu ludzkości.

Przewidywana zagłada znajduje odzwierciedlenie w sytuacji dziecka stojącego w centrum niekończących się kłótni między rodzicami. Przeniesione w świat fantazji życie rodzinne nabiera globalnego wymiaru, a prywatne konflikty stają się w tym ujęciu społeczną polemiką, dającą początek współczesnym dylematom politycznym, społecznym i ekologicznym.

W „Human Diary” dziecięca projekcja to punkt wyjścia do stworzenia wizji przyszłości, która – ekstrapolując naszą pogrążoną w kryzysie teraźniejszość – relacjonuje dramatyczne ostatnie dni ludzkości. Instalacja – zainscenizowana jako fikcyjna retrospektywa antropologiczna – formułuje główny problem działań człowieka. Jest nim w tym ujęciu dążenie do kontrolowania ziemi – systemu, który – choć niezwykle spójny – jest też jednak bardzo skomplikowany i niemożliwy do ogarnięcia przez ludzki umysł.

Koncepcyjnie „Human Diary” to interdyscyplinarna instalacja składająca się z ruchomych obrazów, fotografii i fikcyjnych artefaktów. W swojej strukturze dramatycznej przypomina sekwencję filmu fabularnego, który można oglądać jako immersyjną wystawę. Za pomocą sfilmowanych performance praca ujawnia ludzką pychę i ciągłą niewydolność ekosystemu. Przedstawia fatalną interakcję między ludzkimi interesami a umierającą z wyczerpania ziemią. Obraz tańczącej z pasją dziewczynki - koordynacja jej ruchu i ekspresji oraz sukcesywnie zmieniającej się choreografia - wskazuje na ostatnią szansę dla naszej przyszłości na ziemi, którą możemy osiągnąć tylko poprzez dialog i współpracę między ludźmi, ludami i narodami.

W instalacji performance współgra z zapiskami z pamiętnika dziecka. Strony książki stanowią przewodnik po wystawie i ukazują wizję wzburzonej dziewczynki, która, działając w afekcie, ulega tragicznemu wypadkowi. Uciekając od kłótni rodziców, dziewczynka wpada pod samochód, zostaje poważnie ranna, a zrozpaczeni rodzice walczą o jej życie.

Ten moment egzystencjalny w pracy przedstawiony jest jako diorama. W przestrzeni instalacji przygląda mu się sztuczna inteligencja, która próbuje uchwycić emocjonalne znaczenie sytuacji: w odniesieniu do umierającej dziewczynki i jej zamiłowania do tańca, zrobotyzowana aparatura zaczyna kręcić się w kółko, sprawiając wrażenie, że jest w stanie radować się, śmiać i kontrolować to, co wcześniej było domeną dziecka. Maszyny zdają się tańczyć – emocje takie jak pasja, tęsknota, miłość, pocieszenie i smutek ujawniają się jako zjawiska z przeszłości. Ta zaś staje się przedmiotem retrospektywnej kontemplacji, ukształtowana przez ludzką egzystencję, działanie, rozum i wiarę.

Instalacja „Human Diary” została już w dużej części zrealizowana. Prace filmowe są zakończone, a proces tworzenia obiektów, fotografii i elementów graficznych zostanie sfinalizowany na początku 2026 roku. W realizację dzieła zaangażowanych jest około stu osób – artystów wizualnych, aktorów i ekipy nagraniowej. Główną bohaterką jest Aurora Ziętarska młoda, wyjątkowo utalentowana polska aktorka.

“HUMAN DIARY”

Elmar Hess

The "Human Diary" project is an reflection of the present from the perspective of a child anxious about the future: The consequences of environmental destruction increasingly relativize all existence and, ultimately, the survival of humankind itself.

The foreseeable doom is reflected in the work through the child's biography and family situation: Worn down by frequent conflicts between the parents, the child escapes into a fantasy world that makes family life appear in a global dimension. In the imagination, the private conflicts become social controversies that give rise to the current political, social and ecological dilemma.

In the project, the child's projection is the starting point of a future fiction that, in extrapolation of our crisis-ridden present, ultimately reports on the dramatic last days of humanity. Staged as a fictional anthropological retrospective that forms the creative framework of the installation, it formulates a core problem of our actions: the striving to control a system that is far more coherent than human thought can comprehend: our very foundation of life, the earth.

Conceptually, "Human Diary" is an interdisciplinary installation composed of moving images, photographs and fictional artifacts. Its dramaturgical structure resembles the sequence of a feature film that can be experienced as an immersive exhibition. The work reveals human hubris and continuing failure of the ecosystem are through a performance presented in video images. It conveys the fatal interaction between human interests and the depleting earth through the girl's deep passion – dance: in the coordination of movement and expression and the successively changing choreography, dialog and cooperation between people, peoples and nations are formulated as the remaining chance for our future on earth.

In the installation, the performance interacts with entries from the child's diary. The pages of the book serve as guide through the exhibition and depict the girl's vision as a consequence of a nervous illness, which ends tragically due to the child's emotional reaction: Having escaped from her parents' argument and run into a car, the child is seriously injured; her parents desperately struggle for help. In the work, the existential moment is presented as a diorama. It is examined in the installation space by artificial intelligence, which seeks to grasp the emotional significance of the situation: In reference to the dying girl and her love of dance, the robotic apparatus begins to rotate in circles, giving the impression of being able to rejoice, laugh and control what was formerly the domain of the child. The machines seem to dance – emotions such as passion, longing, love, consolation and grief are revealed as phenomena of a past that has been shaped by human existence, action, thought and belief and has become the subject of retrospective contemplation ...

The installation "Human Diary" has been realized in large parts, with filming completed and the objects, photographs and drawings to be completed by early 2026. Around one hundred people - artists, actors and a recording team - are involved in the realization of the work. The main protagonist is the exceptionally talented young Polish actress Aurora Zietarska.